

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า การใช้ตำราที่ศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนนั้น ย่อมทำให้การเรียนการสอนได้ผลดีกว่าการสอนในชั้นเรียนตามปกติ แนวการสอนนั้นจะผ่านไปเป็นเวลานานสักเท่าใดก็ตาม ผู้ที่ได้รับการเรียนโดยวิธีการใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนก็ยังคงมีความรู้ ความจำได้มากและนานกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการพาไปศึกษานอกสถานที่ในบทเรียนเดียวกัน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ใช้ทดลองในวิชาสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยไม่คำนึงถึงเพศ นักเรียนที่ใช่ทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป 5,6,7) ของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ และโรงเรียนสมถวิลราชดำริ จำนวนทั้งสิ้น 240 คน โดยแบ่งเป็นชั้นละ 2 กลุ่มๆ ละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้คือ การพาไปศึกษานอกสถานที่ วิจัยครั้งนี้ใช้วิธีสอนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพาไปศึกษานอกสถานที่ และไม่พาไป โดยใช้บทเรียนและเนื้อหาวิชาเดียวกัน ต่อจากนั้นก็พาไปศึกษานอกสถานที่เสริมบทเรียนในกลุ่มทดลอง หลังจากการสอนแต่ละครั้งมีการทดสอบ และหลังจากการทดสอบ 15 วันก็มีการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบเดิม ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เมื่อเวลาผ่านไปพอสมควร

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นกระทำโดยการทดสอบความมีนัยสำคัญ ด้วยการหาค่า Z เพื่อหาความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และความแตกต่างระหว่างนักเรียนกลุ่มเดียวกันเองจากการทดสอบครั้งแรก และการทดสอบครั้งหลัง จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการสอบครั้งที่ 1 ของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้ง 3 ชั้น ประมวลผลว่าทุกระดับชั้นได้ค่า Z จากการคำนวณมากกว่า 1.96

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียน และกลุ่มที่ศึกษาในชั้นเรียนตามปกติต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าในทุกๆระดับชั้น นักเรียนในกลุ่มพาไปศึกษานอกสถานที่ได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนตามปกติ แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนเข้าใจเนื้อหาเรียนได้ดีกว่ากลุ่มที่ศึกษาในชั้นเรียนตามปกติ

2. จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบครั้งที่ 2 ของนักเรียนกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองทั้ง 3 ชั้น ปรากฏผลว่าทุกระดับชั้นได้ค่าซ (Z) จากการคำนวณมากกว่า 2.58 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของนักเรียนแต่ละกลุ่มพบว่า ในทุกระดับชั้นนักเรียนในกลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่านักเรียนที่ใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนมีความสามารถในการจำได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนในชั้นเรียนตามปกติ

3. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของนักเรียนทั้ง 3 ชั้น ปรากฏว่าแต่ละชั้นได้ค่าซ (Z) จากการคำนวณมากกว่า 2.58 แสดงว่าคะแนนในการสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของนักเรียนแต่ละกลุ่มต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของนักเรียนแต่ละกลุ่มพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ยในการสอบครั้งที่ 1 สูงกว่าครั้งที่ 2 แสดงว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถในการจำลดลง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของนักเรียนแต่ละกลุ่มพบว่าทุกระดับชั้น นักเรียนในกลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียนได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมคือกลุ่มที่สอนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการจำได้นานกว่ากลุ่มควบคุม

จากข้อมูลวิเคราะห์ข้างต้นพอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมประกอบการสอนนั้น ย่อมได้ผลในการเรียนการสอนดีกว่าการเรียนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว

8. แสดงให้เห็นว่าการใช้การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมประกอบบทเรียนนั้น มีใช้ว่าจะดีในวิชาสังคมศึกษาเท่านั้น ในวิชาอื่นๆเราก็อาจใช้ได้ผลดีเช่นเดียวกัน
